

№5(41) 2010

Дошкільний

ЗАСНОВАНИЙ У ЧЕРВНІ 2006 РОКУ

навчальний

ВИХОДИТЬ 1 РАЗ НА МІСЯЦЬ

Заклад

2

ДІАГНОСТИКА
ПРОФЕСІЙНОЇ
ОРІЄНТАЦІЇ ДІТЕЙ
ДОШКІЛЬНОГО
ВІКУ
В УМОВАХ ДНЗ

12

ДІЛОВА ГРА
ДЛЯ ВІХОВАТЕЛІВ
«ТЕСТ НА
ТОЛЕРАНТНІСТЬ»

32

ПУТЕШЕСТВІЕ
К ВОЛШЕБНОМУ
ОЗЕРУ

39

ПУТЕШЕСТВІЕ
В ЦАРСТВО
МУЗЫКИ

А. В. Мацюк,
С. Ю. Обадіна,
В. А. Кириченко

«Мандруємо у казку»

Бінарне інтегроване логопедичне заняття для дітей середнього віку

36

Мета: сприяти розвитку мовленнєвих та мімічних рухів, формуванню чистого іntonування; удосконалювати чітку вимову поставленіх звуків; працювати над мовленнєвим диханням; закріпити лічбу в межах 10, геометричні фігури (круг, квадрат, трикутник, овал, прямокутник, ромб); продовжувати вчити дітей порівнювати предмети завдовжки, уживаючи слова-терміни: «довгі», «короткі»; удосконалювати вміння дітей вільно рухатись відповідно до характеру музики та у різних напрямках; розвивати координацію рухів, дрібну моторику рук, орієнтацію в просторі; тренувати вміння перевтілюватися, виявляти художньо-творчі здібності, прищеплювати чуття згуртованості.

ХІД ЗАНЯТТЯ

Під музику до зали «залітає» Ворона (переодягнений вихователь) з великим конвертом. Озирається навсібіч.

Ворона. Кар-кар-р! (Сідає, удає, що сумує.) Де ж це діти забарись? Заблукали, загубились?

Відчиняються двері, під повільну музику логопед заводить дітей. Ворона швидко підводиться.

Ворона. Ось і двері відчинились. Ну, нарешті, вже з'явились!

Логопед. Ти, Вороно, не кричи, а що сталося — скажи.

Ворона. Спочатку привітайтеся до гостей! (Діти вітаються.)

Ворона. А тепер останні вісті. Тут вони — одна чи двісті. (Простягає логопедові конверта. Він виймає листа й читає.)

Логопед

Я мав свою хатинку, в ній жив — не сумував, Прийшла руда злодійка — прогнала, хто б гадав.

Вороно, хто ж це нам надіслав такого сумного листа?

Ворона. А ви послухайте мелодію та самі відгадайте, хто написав цю скаргу.

Виконується мелодія-п'еса «Заєць» (муз. Г. Левкодимова, діти відгадують, хто надіслав цей лист).

Ворона

Відібрани хатку нелегко знайти,

Дорогу важку доведеться пройти.

Лисиця усюди залишила листи,

І всі перешкоди повинні ми пройти.

— Ну, що ж, рушаймо!

Діти крокують під музичний супровід і виконують різні рухи відповідно до слів, що провокають логопед та Ворона по черзі.

По звінтих доріжках крокують наші ніжки,

На галявку поспішають — Зайчик захиству чекає.

По звінтих стежинках прямують рівні спинки,

Доріжки розійшлися, ми всі розбрелися,

Пострибали по травичці, часто змінюючи ніжки.

Поплескали в долоні, потупали як коні.

І побігли як лисички, петляючи свої ніжки.

Присіли за кущами, підвелися, озирнулися.

Побігли всі швиденько, бо Зайчик жде, маленький.

В о р о н а. Ось ми потрапили до лісу. Хитра Лисиця приготувала нам багато випробувань, лише дружні і сміливі діти впораються з ними. Ви готові подолати їх? (Так) А ось і перше завдання. (Знаходить і читає листа.)

Звір страшний живе у річці.

Він усіх лякає — нікого не пропускає.

Відгадайте, хто такий цей страшний звір.
(Наближається до дзеркала, що є «річкою».)

Л о г о п е д

Ось і річка, мов то скло, зазирнемо ми в нього.

Я гадаю, що той звір зовсім, зовсім не страшний.

Пісню йому заспіваєм — ми його не ображаем.

Вранці звірі лісові, вчили звуки голосні:

A — O — У, E — И — I.

Але й ми не відстаемо, у садочку все вчимо

Та багато знаємо.

Діточки, а ну давайте, тихо звуки проспівайте!

Ну, а я допоможу — ротиком все покажу.

Демонструє положення губ на відповідний звук, **а діти** тихо відгадують та співають.

— Так, а зараз — голосно! (Співають)

Л о г о п е д

Щоб далі нам рушати,

Треба мешканців лісу назвати.

Як вони, порозмовляти,

Пальчиками показати.

Виконуються мімічні вправи для розвитку м'язів язика та губ під супровід віршів, малюнків та спокійної музики.

Л о г о п е д. Страшно Вовчикові в лісі, тож і виє лячно: «У-у-у!» (витягування губ уперед).

— Фу-фу-фу, фи-фи-фи — зафиркали їжачки (колові рухи губ).

— Білка по ліску стрибала і горішків назбирала (кінчик язика впирається то в праву, то в ліву щоку).

— Ведмежата мед знайшли, смачно медом ласували (облизують верхню та нижню губи).

Ворона пропонує дітям обрати малюнки-ласощі для Зайчика.

В о р о н а. Ой, які ж ви молодці! Ну що, відгадали, хто в річці? Так — це наше відраження, воно зовсім не страшне!

Ну, що ж, треба річку перейти.

Як же нам її пройти?

Раніше тут був місток, але Лисиця-ка-посниця його зруйнувала.

Ось і дошки тут лежать,

Треба мостик нам ладнати.

(Дошки різної довжини — довгі, короткі.)

— Давайте їх полічимо. (Діти лічать.)

— Чи однакові дошки? Давайте полічимо довгі (короткі). Скільки? Яких більше (менше)? Наскільки більше (менше)? Ну давайте зробимо місток та перейдемо на протилежний берег.

Діти під жвану музику «будують місток» — кожний бере по довгій дощі.

В о р о н а

Ой, які ж ми молодці —

Річку перейшли усі.

Л о г о п е д

Поки ви місток робили,

На небі хмарки налетіли (звуконаслідування).

Налетів тихенький вітер — ф-ф-ф,

Захитались трави, квіти — ф-ф-ф...

Вітер сили набирає — ш-ш-ш...

Та дерева нахиляє — ш-ш-ш.

Діти виконують дихальну гімнастику зі ззвуконаслідуванням (роблять глибокий вдих та на видиху вимовляють ззвуконаслідуванні звуки: [ф], [ш], разом із цим виконують нахили та рухи рук. Ця вправа супроводжується відповідною музикою. Наприкінці вправи діти лягають на килим.

В о р о н а. Діти, чому на травку повпадали, ви втомились? (У супроводі спокійної музики діти виконують рухи лежачи — релаксація.)

Як приємно нам лежати, лісу пахощі вдихати.

Вдих-видих, вдих-видих — віченки стуляються,

Все напруження мінає — тіло розслабляється.

Руки й ноги невагомі, невідчутні, нерухомі.

Л о г о п е д. Чути звуки лісу (звуконаслідування — індивідуальна робота).

Теплий вітер чуєш, Влад? (Так!) — ш-ш-ш!

Прилетів жук, чуєш... (Так!) ж-ж-ж!

Повзе вуж у траві... — с-с-с.

Заспівали комарі... — з-з-з.

Забриніла бджілка... — дж-дж-дж.

Чути мотор машини... — р-р-р.

А зараз, тиша... ц-ц-ц.

Відпочили ми і знову Лисицю вигнати готові.

Ворона

Пострибали по доріжці
Всі гуртом на правій ніжці,
І на лівій пострибали.
А тепер двома почали.
На одній нозі всі стали,
Як лелеки, постояли.
Знову разом пострибали,
Ми йдемо всі далі й далі.
Зовсім ще не зморені,
Руки вгору піднімаєм,
Опускаємо донизу.
Знову вгору піднімаєм,
Щоб нікого не злякати,
Будем тихо ми ступати.
(Ходьба на носках. Діти зустрічають Їжачка.)

Ворона. Добрий день, Їжачку! Що це ти тут робиш?

Їжак

Та ось для Зайчика я килим вишивав —
Старанно й довго працював.
Ta тут Лисичка пробігала,
Усі нитки поразкидала,
Тому зробити все не встиг.
Хто б мені тут допоміг?

Ворона

Ось ці діти — молодці,
Допоможуть від душі.

Дидактична гра «Добери за формою»

Кожна дитина отримує геометричну фігуру — частину килима, знаходить відповідний отвір і вкладає свій елемент.

Їжак. Дякую, діти, за допомогу!

Логопед. Їжак, ми теж прямуємо до Зайчика, рушаймо разом із нами.

Ворона. Послухайте відлуння, що причіллося в лісі. Можливо, воно налякає знайхнілу Лисицю.

Логоритмічна вправа. Ворона промовляє, а діти повторюють кожне речення, стукаючи кулачком об кулачок.

Діти

Гук-гук-гук — який дивний звук,
Тук-тук-тук — може дятла стук?
Ох-ох, ах-ах — лисиця дуже зла,
Ха-ха-ха, хи-хи-хи — утікай руда в лісі!

Ворона. Кар-кар! Бачу вже хатинку. Да-вайте нагадаємо Лисиці про нас. (Діти йдуть

на п'ятах, голосно промовляючи, змінюючи інтонацію.)

Діти

Стук, стук, наші п'ятки ідуть.
Стук-стук — нас до зайчика ведуть.
Тра-та-та, тра-та-та — утікай в ліси Лиса.
(З віконця виглядає Лисиця.)

Лисиця

Ой знайшли, мене, знайшли!

Ну і вперті дітлахи! (Пікає.)

Діти. Тра-та-та, тра-та-та — налякалася руда!

Ворона. Справедливість перемогла!
(Виводить Зайчика, Лисиця повертається.)

Лисиця

Пробач мене, вухатий,
Не буду більш тебе я ображати.

Заяць

Що ж, проходь і ти до нас,
Радий бачити всіх вас!

Логопед. Діти, а ви пам'ятаєте, що сьогодні у Зайчика свято — день народження. Давайте всі разом його привітаємо. (Ворона з Лисицею та дітьми співають «Коровай» для Зайчика.)

Діти

Як на Зайчика іменини випекли ми коровай,
Ось такої вишини, ось такої низини,
Ось такої ширини, ось такої вузини.

Коровай, коровай... (Логопед дарує Зайцеві коровай

зі словами: «Любий Зайчику, примиай!»)

Діти

Ми бажаєм Зайцю щастя,
Щоб він жив та не тужив,
Ta у день у своїй свяtkовий

Нас на свято запросив!

Заяць

Щиро вдячний вам, малята!
Не залишили в біді.
І всіх я вас вітаю,

Бо найкращих друзів маю!

Логопед. Зайчику, а ми прийшли до тебе не з порожніми руками, а з подарунками. (Діти дарують малюнки.)